

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1255/2019
04.12.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Јасмине Васовић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Томислава Станковића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Чачку К бр.52/18 од 24.04.2019. године и Вишег суда у Чачку Кж1 број 102/19 од 23.07.2019. године, у седници већа одржаној дана 04. децембра 2019. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Томислава Станковића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Чачку К бр.52/18 од 24.04.2019. године и Вишег суда у Чачку Кж1 број 102/19 од 23.07.2019. године, у односу на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку и из члана 438. став 1. тачка 9) Законика о кривичном поступку, док се исти захтев у преосталом делу **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку К бр.52/18 од 24.04.2019. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, за које дело му је применом одредаба чланова 64, 65. и 66. КЗ изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од три месеца и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року проверавања од једне године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом, окривљени је обавезан да суду на име паушала плати износ од 7.000,00 динара, те да на име осталих трошкова кривичног поступка, насталих

пред ОЈТ-ом плати износ од 44.696,00 динара, све у року од 15 дана до дана правноснажности пресуде под претњом извршења.

Пресудом Вишег суда у Чачку Кж1 број 102/19 од 23.07.2019. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА – адвоката Томислава Станковића, а пресуда Основног суда у Чачку К бр.52/18 од 24.04.2019. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Томислав Станковић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) у вези члана 485. став 4. ЗКП, конкретно због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) и из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да исте преиначи тако што ће окривљеног ослободити од кривичне одговорности.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту поднет, па је након оцене навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован у делу у којем се односи на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) и 438. став 1. тачка 9) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Неосновано се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП и с тим у вези наводи да је код Полицијске управе Чачак у Одељењу за вођење прекршајног поступка, правноснажно окончан прекршајни поступак против оштећеног ББ за исти критични догађај у предмету Ппн 7299/15, којим је оштећени оглашен кривим и кажњен за прекршај из члана 33. став 1. тачка 67. ЗОБС-а, те због чега се према ставу браниоца у конкретном случају ради о пресуђеној ствари.

Бранилац окривљеног АА – адвокат Томислав Станковић је у вези са истом повредом одредаба кривичног поступка идентичне наводе истицао и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је ове жалбене наводе оценио неоснованим и у својој одлуци на страни 3, став трећи и четврти изнео јасне и довољне разлоге због чега налази да се у конкретном случају не ради о пресуђеној ствари, које разлоге Врховни касациони суд у свему прихвата као правилне, те на ове разлоге у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП и упућује.

Неосновано се захтевом браниоца окривљеног указује и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП.

У вези са овом повредом закона, бранилац окривљеног наводи да је у конкретном случају оптужба прекорачена, јер је у изреци пресуде наведено да је окривљени у трактор ударио „предњим чеоним делом свог возила“ док се у диспозитиву оптужног акта наводи да је ударац био „предњим делом возила“, а на који начин је суд према ставу браниоца изменио чињенични опис, нарушавајући принцип идентитета оптужног акта и пресуде.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховни касациони суд оцењује као неосноване.

Ово стога што прекорачење оптужбе на штету окривљеног подразумева измену чињеничног описа дела који је у оптужном акту додавањем нове радње извршења, или у другом смислу повећане криминалне активности и исказане воље окривљеног, на који начин се погоршава његов положај у погледу правне оцене дела или кривичне санкције.

У конкретном случају, у чињеничном опису дела у изреци побијане пресуде, измењена је само чињеница која се односи на део возила којим је окривљени ударио трактор оштећеног, односно прецизирано је да га је ударио предњим чеоним делом возила, а не предњим делом возила, па када се има у виду да окривљеном није додата нова радња извршења, нити је његов положај погоршан у погледу правне оцене дела или кривичне санкције, те код чињенице да је окривљени оглашен кривим због кривичног дела које му је оптужним предлогом и стављено на терет (за кривично дело угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ), то у конкретном случају побијаним правноснажним пресудама није утврђена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП. Стога је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног и у овом делу одбијен као неоснован.

У преосталом делу, исти захтев одбачен је као недозвољен, обзиром да у преосталом делу захтева бранилац окривљеног указује на повреду одредаба члана 116. став 4. ЗКП указивањем да је окривљеном ускраћено право на жалбу на решење којим је одбијен захтев за изузеће вештака, затим на повреду одредаба члана 117. став 1. ЗКП истицањем да је вештак саобраћајне струке без налога излазио на лице места, као и на повреду члана 405. ЗКП указивањем да бранилац на главном претресу није упознат са извештајем Прекршајног суда у Чачку, да ли је против оштећеног за исти догађај вођен и окончан прекршајни поступак.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац (сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5. ЗКП), могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност

подношења овог ванредног правног лека због напред наведених повреда закона, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у овом делу одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу одредаба члана 491. став 1. и 2. ЗКП, у односу на одбијајући део, те на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, у делу којим је захтев одбачен као недозвољен, донета је одлука као у изреци.

Записничар – саветник
Снежана Меденица, с.р.

За председника већа – судија
Веско Крстајић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић